

Боюну, кой-то въсѣднѣ конь-атъ и припуснѣ къмъ свой-атъ нѣрецъ.

— Маврене, каза той кдному отъ другари-тѣ си, помогни ми сега въ бѣдж-тѣ. Комитопуль Самуиль отмѣкнѣлъ братаницѣ-тѣ ми и ѣ занесѣлъ въ гнѣздо-то си. Нѣма друго мѣсто, кѣде да свикъ той гнѣздо, освенъ шуменскѣ-тѣ провалѣ. Тамъ си глави той другари. Ты знаѣшь сичкы-тѣ дупкы, иди брате да научишь съ каквы заграды, и съ колко ключелкы ѣ тѣмница-та на нашѣ-тѣ царкышѣ.

— Знаѣж, знаѣж, отговори Маврень, ты трѣбова да ѣ въ кулѣ-тѣ у главарь-атъ на урманскы-тѣ хайты.

И Маврень припаса сабѣж, затѣкнѣ ножовы отъ главѣ до пятѣж, и на мѣсто чернѣ дрехѣ, облѣче чрѣвенѣ абѣж, и отиде въ гѣстѣ горѣ на заходъ отъ Прѣславъ.

— Дубравче! рече Боюнъ на другъ старецъ, иди брате къмъ Доростолъ, на тѣдѣ отиде Цимисхія со свои-тѣ войскы, научи ся що става тамъ, какъ ще да ся сврѣши бой-атъ помежду Грѣци и Руси, испытай дошелъ ли ѣ исты-атъ Святославъ отъ Руско.